

лятъ глада си, остава непостигнато. Яденето е постижимо желание, но въ случая нито месояднитѣ, нито тревопаснитѣ могатъ да го постигнатъ. Човѣкъ яде по три пѣти на день. Какво постига той съ яденето?—Успокоява се. Докато не е ялъ, той е неспокоенъ, раздразненъ, недоволенъ. Щомъ се нахрани, той се успокоява. Тѣй щото, когато яде, човѣкъ или животното се успокоява. Яденето внася успокояване въ всички живи същества. Освенъ желанието на човѣка да яде, той има още много желанія, постижими и непостижими, които го държатъ здраво за земята.

Хората се успокояватъ, не само когато се нахранятъ, но и отъ всѣка мисль, и отъ всѣко чувство, които сж въ състояние да разсѣятъ тѣхния страхъ. Запримѣръ, човѣкъ се страхува отъ смъртта, понеже мисли, че съ нея заедно и животътъ престава. Започне ли да вѣрва въ задгробния животъ, той постепенно се успокоява. Следователно, както яденето уталожва глада и успокоява човѣка, така и мисълта за съществуването на задгробния животъ успокоява човѣшката душа. Човѣкъ мисли за гостилничаря, докато е гладенъ. Щомъ задоволи глада си, той не мисли вече за него, не се интересува, съществува ли нѣкакъвъ гостилничаръ или не. Такъвъ е интересътъ на човѣка за Бога. Значи, отношението на човѣка къмъ Бога е такова, каквото е отношението му къмъ гостилничаря. Щомъ се намѣри въ известни